

ВІДР Редакцій

Дорогі Подруги і Друзі!

Не один раз Ви говорите і пишете, от хоча б і на сторінках «Юнака», що юнацькі зайняття не цікаві, що завжди повторяється те саме, що виховники не прикладають належної уваги до Ваших потреб і зацікавлень.

А тимчасом воно не зовсім так є. В останньому часі багато дискутуємо і працюємо саме з думкою про Вас, зокрема про старше юнацтво, яке і є найпильнішими читачами та дописувачами нашого журналу.

Тому хочемо, щоб Ви знали, що справі програми пластових зайнятий для старшого юнацтва посвячено багато уваги вже від довшого часу в головному і в поодиноких краївих пластових проводах. Про це вказують праці і рекомендації Пластового Конгресу Другого, що саме закінчився, на цю тему найбільше дискутовано на виховній комісії КУПО та внесено відповідні постанови, які незабаром дістанете до відома та відчуєте у Вашій пластовій праці.

А тимчасом в далекій Австралії пластовий провід пішов ще далі і пробує вже проводити в життя нову систему у старшому юнацтві. Перш усього притягнено старше віком юнацтво до співвідповідальності за долю пластових провідників, у якій уже успішно взяли участь усі курінні юнацьких куренів і самі провадили своїми нарадами.

Як воно вийшло, довідається зі сторінок цього числа «Юнака», у якому подаємо перебіг цієї відправи та думки старшого юнацтва Австралії на тему своїх завдань у Пласті.

Думаемо, що усім буде цікаво про це читати і побачити світlinи цих провідних юнаків і юначок з Австралії.

Як бачите — старше юнацтво тепер «під обстрілом» і ледве чи довго зможете ще нарікати що «нічого не діється» на Вашому відтинку.

Ваша редакторка

ТАБОРОВИКАМ «ЛІСОВОЇ ШКОЛИ»...

Повіяв легким подувом Стрибог
І пісню здалі мудrosti приніс,
Заговорили дерева і трави,
І дивним чаром загорівся ліс.

Збігаються до нього там щороку
Засмалені від вітру пластуни,
Щоб засвоїти мудрість віковічну
Та передати дальше у віки.

Чи знаєш ти, пластуне, ту поляну,
Де радість груди наповняє, а сміх
Лунає завжди з ранку аж до ночі,
Де місяць стелить спокій для усіх?

Де мислею й руками з ранку аж до ночі
Працюють спільно друзі юнаки,
Щоб сильно й красно розгорнути крила
В своїй мандрівці до Великої Мети.

Своїм вже кроком обережно й сміло
Ступає ряд за рядом там,
І кожний знає з них, що спільно,
Не я, а ми, що він не сам.

Бо так була придумана ця школа,
Щоб бистро умы школити усім,
А слово «Скоб!», щоб завжди тут світило,
І шлях до правди вказувало всім.

Пл. сен. Юрій Український
колишній комендант «Лісової Школи»

(Із одноднівки «Лісової Школи» 1970 р. н.
«Курінь Білогорща»).